การศึกษาผลการใช้บทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่มีผลต่อทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

A Study of Effects of Multimedia Instruction on Thai Sign Language Vocabulry by Using Story Telling for Thai Sign Language Skills of Thai Sign Language Interpreting Students at Ratchasuda College, Mahidol University

ศศิธร ทรัพย์วัฒนไพศาล*
Sasithorn Supwattanapaisan
อนิรุทธ์ สติมั่น**
Anirut Satiman

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้บทเรียนมัลติมีเดียเรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่มีผลต่อทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา มีการหาประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย การทดสอบทักษะการใช้ภาษามือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) บทเรียนมัลติมีเดีย 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษามือ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.89/76.33 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการใช้ภาษามือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: บทเรียนมัลติมีเดีย/ คำศัพท์ภาษามือ/ ทักษะการใช้ภาษามือไทย/ การเล่านิทาน

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
** อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to : study effects of multimedia instruction on Thai sign language vocabulary by using storytelling for Thai sign language skills of Thai sign language interpreting students Ratchasuda College, Mahidol University, by research and development method. The efficiency of multimedia instruction, examine the sign language skills and compare the study achievement between before and after using the multimedia instruction. The sample was 30 Thai sign language students. The instruments used in this study were: 1) a structured interview form, 2) multimedia instruction, 3) an achievement test from the developed multimedia instruction, 4) a sign language skill evaluation and, 5) satisfactional questionnaires. The research findings were as follows: 1) The efficiency of multimedia instruction was 74.89/76.33 2) The study of achievement after the multimedia instruction was significantly the achievement higher than before the multimedia instruction at the .05 level. 3) The sign language skills after the multimedia instruction was significantly higher than the skills before the instruction at the .05 level. 4) Students' opinions towards the multimedia instruction was at the high level.

Keywords: multimedia instruction / sign vocabularies/ Thai sign language skill/ storytelling

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์เพราะในชีวิตประจำวันมนุษย์เรามีการติดต่อสื่อสารแสดงความคิดเห็น และความต้องการของตน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ประสาทสัมผัสที่ใช้มากที่สุดในการรับรู้ภาษา คือ โสตประสาท (สุมานา หงส์ทอง, 2540: 2) เด็กปกติจะเรียนรู้ภาษาโดยอาศัยประสาทสัมผัสทางการฟังเป็นส่วนใหญ่ แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะไม่สามารถใช้ประสาทสัมผัสทางด้านนี้ได้ เนื่องจากการสูญเสียการได้ยิน (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 3) โดยทั่วไปมนุษย์หัดพูดโดยการเลียนแบบเสียงพูดที่ได้ยิน เมื่อไม่ได้ยินเสียงพูดคนหูหนวกจึงไม่สามารถพูดได้ คนหูหนวกจำเป็นต้องสื่อสารด้วยภาษามือ

วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งเน้นการให้การศึกษาและบริการวิชาการแก่คนพิการและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตคนพิการบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียม ในส่วนที่เป็นความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กพิการนั้นมีกฎกระทรวงที่ว่าด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดในทางการศึกษาที่จะจัดให้กับเด็กพิการด้านต่างๆ ด้านหนึ่งของคนหูหนวกก็คือล่ามภาษามือ ซึ่งมี

ความสำคัญมากโดยเฉพาะในการที่จะให้คนหูหนวกเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป ไม่ใช่แต่การเรียนร่วมเท่านั้น ในโรงเรียนเฉพาะล่ามภาษามือก็มีความสำคัญ ต้องมีการเตรียมให้มีล่ามภาษามือเพื่อตอบสนองตามกฎกระทรวง ล่ามภาษามือถ้าทำได้ดี มีมาตรฐานก็เป็นเรื่องที่น่าชื่นชม ล่ามภาษามือที่พอใช้ได้หรือล่ามอาสาสมัครก็เป็นเรื่องจำเป็น โดยเฉพาะในประเทศที่มีทรัพยากรน้อย (จิตประภา ศรีอ่อน, 2545: 30) ปัจจุบันวิทยาลัยราชสุดา ได้เปิดรับนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี แขนงล่ามภาษามือ รุ่นที่ 3 จำนวน 53 คน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งที่ได้มีโอกาสศึกษาในแขนงวิชาล่ามภาษามือ รุ่นที่ 1 เมื่อจบการศึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ล่ามภาษามือในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ด้านการเรียนการสอน เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษามือนั้นยังขาดสื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยในการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาล่ามภาษามือได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านภาษามือ ในการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นการสอนโดยอาจารย์หูหนวกซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ซึ่งเนื้อหาในการเรียนจะเป็นการเรียนตามหัวข้อต่างๆ ขั้นพื้นฐาน เช่น การทักทาย ผัก ผลไม้ สัตว์ ยานพาหนะ สถานที่ เป็นต้น ผู้เรียนจะได้คำศัพท์ภาษามือตามจำนวนที่ครูผู้สอนได้สอน จากนั้นนักศึกษาจึงนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้มาเรียบเรียงกันเป็นรูปประโยคตามไวยากรณ์ภาษามือไทย โดยทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นเป็นการเรียนรู้ภาษามือเพื่อนำมาใช้ในการสื่อสาร พูดคุย แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นกับคนหูหนวก แต่ในการเป็นล่ามอาชีพนั้นการแปลข้อมูลข่าวสารให้แก่คนหูหนวกมีอยู่หลายสถานการณ์ เช่น การแปลข่าวสารประจำวัน การติดต่อประสานงาน การประชุมสัมมนา การไปพบแพทย์ การขึ้นศาล และที่สำคัญก็คือ การให้บริการด้านการเรียนการสอนสำหรับคนหูหนวกที่ยากขึ้นไปอีกระดับหนึ่งในการเป็นล่ามก็คือ การแปลนิทานและการแปลเพลงเป็นภาษามือให้แก่คนหูหนวก ล่ามภาษามือต้องฝึกฝนทักษะการแปลนี้อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญและต้องทำให้คนหูหนวกเข้าใจเนื้อเรื่องนิทานนั้นๆ อย่างชัดเจนยิ่งเป็นนิทานที่แฝงแง่คิด จริยธรรม คุณธรรมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่คนหูหนวกต้องรู้เพื่อที่จะถ่ายทอดให้แก่หูหนวกรุ่นต่อๆ ไป

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ล่ามภาษามือเป็นเทคโนโลยีที่เป็นบุคลากรเพื่อการดำเนินงานแก่คนหูหนวกและเป็นเทคโนโลยีที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาหรือบริการอื่นๆ จิตประภา ศรีอ่อน (2543: 27) ได้ทำการสำรวจและรายงานเกี่ยวกับบริการการศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการทางการได้ยิน ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การบริการในห้องเรียนที่คนหูหนวกมีความต้องการมากที่สุด คือ ล่ามภาษามือ ในประเทศไทยบริการล่ามภาษามือได้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2497 เมื่อคุณหญิงกมลา ไกรฤกษ์ ได้กลับจากการศึกษาระดับปริญญาโท ด้านการศึกษาของคนหูหนวกจากมหาวิทยาลัยกัลลาเดท ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้นำภาษามือและการสะกดนิ้วมือมาใช้ในการสอนเด็กหูหนวกเป็นครั้งแรก คุณหญิงกมลา ไกรฤกษ์ ได้ทำให้คนไทยรู้จักล่ามภาษามือและทำให้ล่ามภาษามือเป็นบริการด้านการสื่อสารระหว่างคนหูหนวกกับคนที่มีการได้ยินทั่วไป (Sri – on, 2001: 218)

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน เพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน สำหรับนักศึกษาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
3. เพื่อศึกษาทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาล่ามภาษามือไทยที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดลองและพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน เป็นส่วนหนึ่งในรายวิชา รสหศ 108 ภาษามือไทยระดับปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาที่มีการได้ยิน สาขาวิชาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ได้มาโดยการสุ่มยกชั้น จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน จากประชากรทั้งหมด 2 ห้องเรียน จำนวน 54 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อนำไปใช้สอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างบทเรียนมัลติมีเดีย
2. บทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน สำหรับนักศึกษาล่ามภาษามือไทย
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน สำหรับนักศึกษาล่ามภาษามือไทย
4. แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดียเรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สร้างและพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน สำหรับนักศึกษาล่ามภาษามือไทย วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านการวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของข้อสอบแล้ว
3. ผู้วิจัยวัดทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย โดยใช้แบบทดสอบรูปภาพที่มีในนิทาน ที่ผ่านการวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบ

แล้ว ซึ่งมีความเกี่ยวข้องและครอบคลุมเนื้อหาบทเรียน มาให้นักศึกษาดูภาพและแสดงภาษามือ

4. ผู้วิจัยให้นักศึกษาเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทย จากนั้นให้นักศึกษาทำแบบทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละตอน

5. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำศัพท์ภาษามือไทย ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านการวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของข้อสอบแล้ว

6. ผู้วิจัยวัดทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นรูปภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีความเกี่ยวข้องและครอบคลุมเนื้อหาบทเรียน ที่ผ่านการวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบแล้ว

7. ผู้วิจัยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องคำศัพท์ภาษามือไทย

8. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอในงานวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน สำหรับนักศึกษาล่ามภาษามือไทย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC)

2. การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

3. การหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

4. การหาประสิทธิภาพ (E1/E2) ของบทเรียนมัลติมีเดีย

ในการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยนั้น ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน (E1/E2) ใช้เกณฑ์ 75/75

2. เปรียบเทียบผลการเรียน ใช้เกณฑ์ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ t - test แบบ Dependent

3. การประเมินทักษะการใช้ภาษามือ ใช้เกณฑ์ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์การแปลความหมาย

4. ความคิดเห็น ใช้เกณฑ์ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเกณฑ์การแปลความหมาย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทานมีผลดังนี้

บทเรียนมัลติมีเดียเรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพได้คะแนนการทดสอบระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.91 และประสิทธิภาพของ

การทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 76.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.93 แสดงว่าประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน มีค่าเท่ากับ 74.89/76.33 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 75/75 ปรากฏว่าบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมานั้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากประสิทธิภาพที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่เกิน 2.5% ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2539 : 496-500)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการทางการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาล่ามภาษามือ

ตารางที่ 1 สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาล่ามภาษามือ

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D	t
ก่อนเรียน	30	20	9.17	1.88	-17.75
หลังเรียน	30	20	15.27	1.93	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า นักศึกษาล่ามภาษามือไทย ที่เรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 9.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.88 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.93 นักศึกษามีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 6.10 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนรู้นี้ นักศึกษามีความ ก้าวหน้าทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่สูงขึ้น

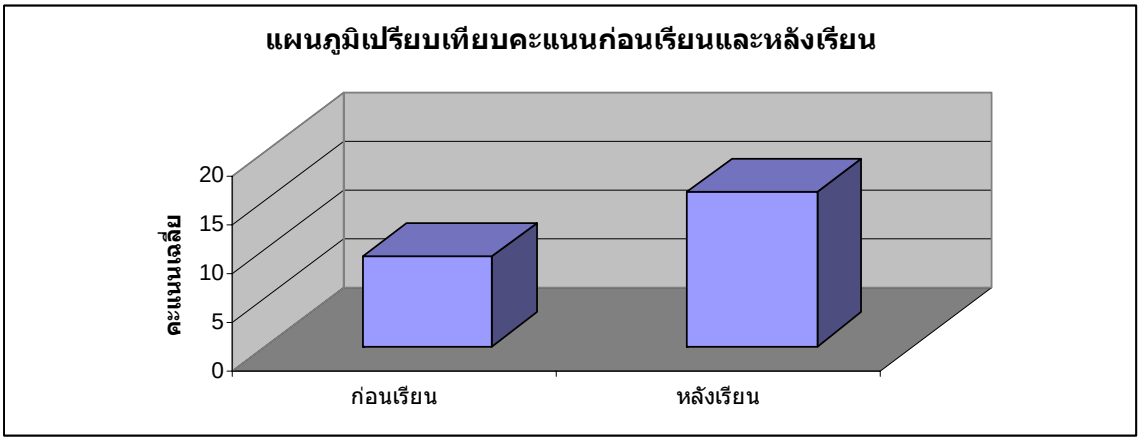

แผนภาพ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือก่อนเรียนและหลังเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ประเมินโดยครูสอนภาษามือไทย จำนวน 2 คน ล่ามภาษามือไทย จำนวน 1 คน

การทดสอบ	จำนวน(n)	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D	t
ทักษะก่อนเรียน	30	25	12.53	3.43	-11.25
ทักษะหลังเรียน	30	25	18.47	3.98	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า นักศึกษาล่ามภาษามือไทย มีคะแนนทักษะการใช้ภาษามือก่อนเรียนโดยเฉลี่ย 12.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.43 และมีคะแนนทักษะการใช้ภาษามือหลังเรียนเฉลี่ย 18.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.98 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความก้าวหน้าด้านทักษะการใช้ภาษามือ ทำให้นักศึกษาล่ามภาษามือมีทักษะการใช้ภาษามือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยเฉลี่ย 5.94

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาล่ามภาษามือไทยที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดียเรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาล่ามภาษามือไทยที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาภาษามือไทยที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน จำนวน 30 คน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนมัลติมีเดียโดยมีค่าเฉลี่ย รวมทุกรายการเท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยความคิดเห็นด้านการออกแบบบทเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.08 อยู่ในระดับดี ด้านเนื้อหาค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 อยู่ในระดับดี ด้านความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.09 อยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า ระดับคะแนนความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ด้านความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียน อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 จึงสรุปได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทานอยู่ในระดับ

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่มีผลต่อทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่มีผลต่อทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.89/76.33

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่เรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย ที่เรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน มีการพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ด้านทักษะการใช้ภาษามือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาล่ามภาษามือไทยที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่มีผลต่อทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลการใช้บทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ที่มีผลต่อทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 เพราะได้ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพหลายขั้นตอนจนมีความเหมาะสม สามารถนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างได้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาล่ามภาษามือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สื่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหา เอกสารตำราเรียนหลายๆ เล่ม เรียงลำดับเนื้อหาบทเรียนจากง่ายไปยาก เป็นการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการสร้าง แก้ไขปรับปรุงโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นหลัก และผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ มีการนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน ท้ายสุดนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาล่ามภาษามือไทย ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 30 คน ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน ได้มีการนำภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวมาผสมผสานเพื่อเร้าความสนใจให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาของบทเรียน ได้วิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักสูตรและวัตถุประสงค์ มีการนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ดีกว่าการนำเสนอเนื้อหาครั้งละมากๆ ด้านการใช้ภาษา มีการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสม ด้านการออกแบบระบบการเรียนการสอน มีการออกแบบระบบการเรียนการสอนมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษามือ ด้านส่วนประกอบด้วยมัลติมีเดีย (MULTIMEDIA) มีการออกแบบหน้าจอที่เหมาะสม ง่ายต่อการใช้งานของนักศึกษา เนื่องจากบทเรียนประกอบด้วยรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหวและมีสีและขนาดตัวอักษรชัดเจน สวยงาม อ่านง่ายเหมาะสม มีเสียงดนตรีและเสียงเพลงประกอบทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังแนวคิดของ กิดานันท์ มลิทอง (2540: 198) ได้กล่าวไว้ 1) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ 2) การใช้สี ภาพที่เคลื่อนไหว ตลอดจนเรื่องดนตรีจะเป็นการเพิ่มความเหมือนจริงและเร้าใจผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้ ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ การออกแบบให้ผู้เรียนใช้โปรแกรมได้ง่าย สะดวก ควบคุมเส้นทางการใช้บทเรียนได้สามารถย้อนกลับไปยังจุดต่างๆ ได้ง่ายการให้ผู้เรียนได้รู้ผลการเรียนของตัวเองทันที คือ การให้ผู้เรียนได้รู้คำตอบที่ถูกต้องหรือการตอบสนองของผู้เรียน เรียกว่า “ข้อมูลย้อนกลับ” จะเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนอยากทำกิจกรรมต่อไป ถ้าได้รับการเสริมแรงอยู่เสมอทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยการบอกคำตอบให้กับผู้เรียนได้ทราบ เป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐศักดิ์ ธีระกุล (2533: 54-57) ได้แสดงความคิดเห็นว่า สื่อมี

อิทธิพลและสามารถที่จะจูงใจให้ผู้เรียนสนใจเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น จำได้นานขึ้น อีกทั้งในการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเป็นการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนปกติ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง เป็นการทบทวนความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้ศึกษาในบทเรียน ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย ที่เรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียน นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 6.10 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทเรียนมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพ เหมาะกับการนำไปใช้ เพราะได้ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพหลายขั้นตอนจนมีความเหมาะสม ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและทางด้านแบบทดสอบก็ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยการหาค่าความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่น ที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้ ทำให้หลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียแล้วนักศึกษามีผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการถ่ายทอดความรู้ด้วยสื่อที่เหมาะสมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สนใจ ยอมรับและเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานะ ประทีปพรศักดิ์ (2549) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหูหนวกที่เรียนด้วยบทเรียน เรื่องพุทธประวัติโดยการนำเสนอเป็นภาษามือไทย นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น อีกทั้งในด้านสภาพแวดล้อมของการทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิจัยได้จัดเตรียมห้องที่ใช้ในการเรียนที่เหมาะสมเป็นการเรียนโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อนักศึกษา 1 คน จึงมีส่วนทำให้นักศึกษามีสมาธิ ตั้งใจเรียนและทำแบบทดสอบจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย

3. ทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือไทย ที่เรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียเรื่องคำศัพท์ภาษามือไทยโดยการเล่านิทาน มีพัฒนาการและความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ด้านทักษะการใช้ภาษามือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีพัฒนาการด้านการใช้ภาษามือที่สูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทเรียนมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพ เหมาะกับการนำไปใช้ เพราะได้ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพหลายขั้นตอนจนมีความเหมาะสม ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและฝึกปฏิบัติตามจากบทเรียนที่ได้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ภาษามือไทยระดับ 1 (65 ชั่วโมง และ 90 ชั่วโมง) ที่ได้มีการนำนิทานภาษามือมาใช้ในการอบรมเพื่อช่วยพัฒนาทักษะภาษามือของผู้เข้ารับการอบรม

จากข้างต้นจะเห็นว่าทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษามีพัฒนาการที่ดีขึ้น เพราะมีจำนวนคำศัพท์ที่เพิ่มมากขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียน สามารถใช้ภาษามือได้ถูกต้องมากขึ้น มีจังหวะที่สวยงามและมีความชัดเจนมากขึ้นกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียที่มีการออกแบบบทเรียนที่เข้าใจได้ง่าย ภาพประกอบชัดเจน ภาษามือที่ใช้ในสื่อมีความถูกต้องชัดเจนเนื่องจากผู้แสดงเป็นคนหูหนวกที่มีความรู้ความสามารถและมีความชำนาญการใช้ภาษามือในการเล่านิทานและ

ร้องเพลงภาษามือเป็นอย่างดี เป็นครูสอนภาษามือไทยที่ผ่านการเป็นวิทยากรในการอบรมโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ภาษามือไทย ระดับ 1 (65 ชั่วโมง และ 90 ชั่วโมง) และคำศัพท์ที่ใช้ในบทเรียนเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่นักศึกษาต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการเล่านิทานและการร้องเพลง เป็นคำศัพท์ที่เป็นภาพเคลื่อนไหวดูซ้ำได้หลายรอบเพื่อช่วยให้สามารถจดจำภาษามือได้ดีขึ้น และสามารถนำไปใช้ต่อยอดในการเล่านิทานเรื่องอื่นๆ ได้ โดยท่ามือคำศัพท์ที่ใช้ในบทเรียนนี้จะมีความแตกต่างกับท่ามือที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันในบางท่ามือ ซึ่งจะเป็นท่าทางที่เป็นธรรมชาติ ง่ายต่อการเรียนรู้จดจำ เมื่อนักศึกษามีความรู้และสามารถจำคำศัพท์ในบทเรียนได้แล้ว จากนั้นจึงเข้าสู่เนื้อเรื่องที่เป็นนิทาน ซึ่งจะต้องนำความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ที่เรียนมาเรียงต่อกันเป็นประโยคที่ใช้สนทนาและเล่าเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ แต่ก่อนที่นักศึกษาจะเริ่มเรียนด้วยบทเรียน จะมีการทดสอบทักษะของนักศึกษาก่อนว่าอยู่ในระดับใด มีพื้นฐานความรู้มากน้อยเพียงใดและหลัง จากเรียนด้วยบทเรียนแล้วก็มีการทดสอบทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาอีกครั้งว่าอยู่ในระดับใด จะเห็นว่าทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษามีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรล่ามภาษามือนั้นจำเป็นต้องใช้สื่อและเทคโนโลยีมาช่วยในการเรียนการสอน จึงจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนานักศึกษาล่ามภาษามือให้มีคุณภาพเกิดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับภาษามือไทยได้

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาล่ามภาษามือไทยที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ภาษามือไทย ที่มีผลต่อทักษะการใช้ภาษามือของนักศึกษาล่ามภาษามือ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งหมด 15 รายการ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องมาจากสื่อบทเรียนมัลติมีเดีย เป็นสื่อที่มีการตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน มีภาพ สี ประกอบฉากในบทเรียนและการออกแบบที่ดึงดูดความสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ในการจัดทำสื่อบทเรียนมัลติมีเดียนี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาในการจัดทำอย่าง ได้แสดงความคิดเห็นว่าสื่อมีอิทธิพลและสามารถที่จะจูงใจให้ผู้เรียนสนใจเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น จำได้นานขึ้น บางครั้งผู้สอนไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้ดีเท่ากับสื่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กษมศรยุทธ จันทภุชงคเดช (2544) ได้ศึกษาความพึงพอในที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง สำนวน สุภาษิตและคำพังเพย สำหรับคนหูหนวก ผลวิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สนใจและสนุกสนานในการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย นอกจากนี้ยังสามารถช่วยปรับปรุง แก้ไขเจตคติของผู้เรียนให้คล้อยตามและจากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างบางคน ซึ่งเดิมเคยมีพฤติกรรมไม่สนใจในการเรียน พูดคุยกันในชั้นเรียน เมื่อเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย พบว่าผู้เรียนมีการตื่นตัว ให้ความสนใจมากขึ้นที่จะทำการเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียอย่างตั้งใจ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ด้าน คือ ข้อเสนอแนะทั่วไปและข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. คนหูหนวกควรเป็นผู้แสดงหรือผู้เล่านิทานภาษามือ เนื่องจากภาษามือเป็นภาษาของคนหูหนวก จะทำให้นิทานภาษามือที่ได้มีความชัดเจนและถูกต้อง ส่วนล่ามภาษามือจะมีหน้าที่อธิบาย และแปลนิทานจากภาษาไทยเป็นภาษามือให้คนหูหนวก เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของคนหูหนวก ทำให้คนหูหนวกไม่สามารถอ่านนิทานที่เป็นภาษาไทยได้

2. คนหูหนวกไม่สามารถเล่านิทานได้ทุกคน ฉะนั้นในการผลิตหรือสร้างสื่อที่เป็นนิทานภาษามือควรมีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า เพราะขั้นตอนที่ใช้เวลานานคือ การแปลนิทานหรือการเล่านิทานให้คนหูหนวกเห็นภาพและเกิดความเข้าใจ

3. ล่ามภาษามือไม่สามารถเล่านิทานให้คนหูหนวกเกิดภาพและจินตนาการตามได้ทุกคน เพราะล่ามจะแปลตามพื้นฐานความรู้ของคำศัพท์ที่ล่ามแต่ละคนมี โดยการนำท่ามือมาเรียงต่อกัน แต่นั่นไม่ใช่วิธีการเล่าที่ถูกต้อง เว้นแต่ล่ามที่มีการฝึกฝนการเล่านิทานกับคนหูหนวกมาโดยเฉพาะจึงจะสามารถเล่านิทานได้อย่างสวยงามและถูกต้องตามวัฒนธรรมของคนหูหนวก

4. ขนาดของจอภาษามือที่คนหูหนวกเล่านิทานในสื่อมัลติมีเดีย ควรมีขนาด 1 ใน 4 ของหน้าจอโปรแกรม เพราะการเรียนรู้คำศัพท์และนิทานที่เป็นภาษามือจะต้องมองเห็นภาษามือได้อย่างชัดเจน และไม่ควรออกแบบสื่อให้มีสิ่งดึงดูดตามากกว่าจอภาษามือ เพราะจะทำให้ผู้เรียนสนใจสิ่งนั้นมากกว่าภาษามือที่ควรจะเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทดลองสร้างและพัฒนาสื่อที่เป็นนิทานและเพลงภาษามือ โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 อ่านเนื้อหาของนิทานและศึกษาลักษณะการเล่านิทานของคนหูหนวกว่าเป็นอย่างไร เพื่อเตรียมพร้อมในการอธิบายให้ผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกเข้าใจได้เร็วที่สุด

1.2 เลือกนิทานที่มีลักษณะของการเล่าเรื่องที่ใช้ภาษามือไทยและภาษามือหรือท่าทางธรรมชาติผสมผสานกัน เนื่องจากการเล่านิทานนั้นเป็นการใช้ภาษามือในระดับที่สูง ฉะนั้นการเลือกเรื่องนิทานที่จะใช้จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะนิทานเป็นสิ่งที่ต้องใช้ลีลาท่าทางและสีหน้าในการเล่า ซึ่งเนื้อหาเป็นการสนทนากันระหว่างตัวแสดงในเรื่อง จึงต้องมีการสวมบทบาทของตัวแสดงด้วย รวมถึงเน้นการใช้ท่าทางที่เข้าใจง่ายมากกว่าการใช้ภาษามือไทยและมีจังหวะของการเล่าที่สวยงาม สอดแทรกข้อคิดและคำสอนที่ดี ฉะนั้นการเลือกนิทานที่นำมาใช้ในสื่อจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

1.3 นำภาพที่เกี่ยวข้องกับนิทานภาษามือให้ผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกดู พร้อมทั้งสนทนาเกี่ยวกับภาพในแต่ละฉากให้ผู้แสดงได้เข้าใจ

1.4 แปลนิทานให้คนหูหนวกเข้าใจทีละหน้า โดยแปลเป็นภาษามืออย่างช้าๆ 2-3 รอบ

1.5 ให้ผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกจับประเด็นนิทานที่แปลให้ฟังและทดสอบความเข้าใจของผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวก ด้วยการซักถาม พูดคุยถึงรายละเอียดและเนื้อหาใน

นิทานว่าเป็นอย่างไร จนเข้าใจและสามารถเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับก่อนหลังได้

1.6 นำนิทานภาษามือที่เป็นตัวอย่างที่ถูกต้องมาให้คนหูหนวกที่เป็นผู้แสดงดู เพื่อให้ผู้แสดงศึกษาลักษณะการเล่าว่าควรถ่ายทอดภาษามือออกมาอย่างไร ให้ทำความเข้าใจเนื่องจากคนหูหนวกไม่สามารถเล่านิทานได้ทุกคน ทั้งๆ ที่เป็นเจ้าของภาษาก็ตาม เพราะคนหูหนวก ส่วนใหญ่ (90%) มีพ่อแม่เป็นคนที่มีการได้ยิน ทำให้คนหูหนวกไม่สามารถสื่อสารและรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เรื่องเล่าหรือนิทานต่างๆ จากพ่อแม่ได้ รวมถึงในโรงเรียนก็เช่นกัน เนื่องจากภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ที่ใช้มีความแตกต่างกัน

1.7 ให้ผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกฝึกเล่านิทาน โดยผู้วิจัยดูว่าผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกสามารถเล่าเนื้อหาได้ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยอธิบายและแปลซ้ำอีกจนถูกต้อง

1.8 ทดสอบความเข้าใจของผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวก ด้วยการซักถาม พูดคุยถึงรายละเอียดและเนื้อหาในนิทานว่าเป็นอย่างไร จนเข้าใจและสามารถเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับก่อนหลังได้

1.9 ให้ผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกเล่านิทานอีกครั้ง โดยผู้วิจัยดูว่าผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกสามารถเล่าเนื้อหาได้ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

1.10 จัดทำ Story Board โดยวาดภาพลงในกระดาษ และให้ผู้แสดงที่เป็นคนหูหนวกได้ดูอีกครั้ง เพื่อทบทวนก่อนการถ่ายทำจริง

1.11 เตรียมสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำการเล่านิทาน โดยเตรียมห้อง อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ จัดฉาก แสง สี และเสื้อผ้าของผู้แสดงให้ถูกต้องเหมาะสมกับนิทานเรื่องนั้นๆ

2. ควรทดลองนำนิทานภาษามือที่สร้างขึ้นไปใช้จริงในการฝึกล่ามภาษามือ เนื่องจาก

2.1 ล่ามภาษามือส่วนมากไม่สามารถเล่านิทานให้คนหูหนวกเกิดภาพและจินตนาการตามได้ เพราะล่ามจะแปลตามพื้นฐานของคำศัพท์ที่มี โดยการนำท่ามือมาเรียงต่อกัน แต่นั่นไม่ใช่วิธีการเล่าที่ถูกต้อง

2.2 ล่ามภาษามือบางคนไม่รู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนหูหนวก ว่าการเรียนรู้ของคนหูหนวกเกิดจากการเล่าเรื่องโดยการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น เมื่อล่ามภาษามือไม่รู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนหูหนวก ทำให้ไม่สามารถเล่านิทานภาษามือให้เกิดภาพที่ชัดเจนแก่คนหูหนวกได้

2.3 การเล่านิทานด้วยภาษามือเป็นการใช้ภาษาอีกระดับหนึ่งที่สูงกว่าการแปลทั่วๆ ไป เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน การแปลในการเรียนการสอน การประชุมสัมมนาเป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กิดานันท์ มลิทอง. (2540). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

กษมศรยุทธ จันทภุชงคเดช. (2544). **การพัฒนาชุดบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการสอนคนหูหนวก เรื่อง สุภาษิตและคำพังเพยไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตรเทคโนโลยี บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

จิตประภา ศรีอ่อน. (2543). **คู่มือการใช้ล่ามภาษามือไทยในห้องเรียน.** นครปฐม: วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล.

_____. (2543). **เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษามือไทย ระดับ 1.** นครปฐม: วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล.

_____และคณะ. (2545). **รายงานผลการวิจัยเบื้องต้น โครงการวิจัยและพัฒนาการผลิตสื่อวิดีทัศน์สำหรับคนหูหนวก เรื่องการสอนคอมพิวเตอร์สำหรับคนหูหนวก.** นครปฐม: วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). **ระบบสื่อการสอน.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐศักดิ์ ธีระกุล. (2533). **เหตุผลของการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน.** วารสารศึกษาศาสตร์ 14,1 (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2533): 54-57.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รำไทยเพรส จำกัด.

มานะ ประทีปพรศักดิ์. (2549). **การพัฒนาชุดบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการสอนคนหูหนวก เรื่อง พุทธประวัติ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุมานา หงส์ทอง. (2540). **การพัฒนาชุดการสอนเรื่อง การสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

Sri – on, J. (2001). **A History of the Education of Deaf People in Thailand.** Ph.D thesis Latrobe University Victory Australia.